

Mytický mišmaš

„Nikdo nechápe, že kniha a labyrint je totéž...“

Borges, *The Garden of Forking Paths*

Podle jedné z definic je mýtus tradiční příběh, jímž je zpravidla vysvětlován nějaký přírodní nebo společenský jev. (Podle jiné definice je vnímán ještě šířeji, ale na základě mylné víry či myšlenky.) Tento významový rozpor v sobě skrývá cestu k prozření. Ukazuje, že přirozeně chápeme příběhy a jejich výklady z minulosti jako nepravdivé, nebo je přinejmenším považujeme za podezřelé. Tento postoj, na rozdíl od vytváření nových děl v oblasti intelektualizované žurnalistky, dává našemu životu nový rozměr. Minulost je změť nedorozumění; a my v ní hledáme pravdu. My to víme líp.

Cesta, po níž se vzdalujeme od mýtu, se nazývá „pokrok“. Což není dáno jen rozvojem ve vědě, technice a politice.

VIKTOR PELEVIN

Každá evoluce má svou spirituální složku, kterou nádherně vyjádřil F. S. Fitzgerald v románu *Velký Gatsby*. Je to

...(víra) v zelenou na semaforu, v orgiastickou budoucnost, i když se nám rok za rokem ztrácí přímo před nosem. Uniká nám, ale co se dá dělat - zítra poběžíme rychleji a ruce budeme natahovat dál a dál... A jednoho krásného rána...

Takhle si tedy razíme cestu, plujeme proti proudu - a jsme nepřetržitě vtahováni zpět do minulosti.

Jinými slovy, evoluce je technický postup, s jehož pomocí se z bodu, v němž jsme právě byli, posouváme někam dál. Což ale neznamena, že dnes žijeme bez mýtů. Znamená to jen, že žijeme ve světě instantních mýtů s vytrvale proměnným obsahem. Jsou natolik imaginární, že je ani nemůžeme považovat za lživé. Nic se nemůže stát mytologií za čtvrt hodiny, dokonce ani program *Mythbusters* na kanálu Discovery.

Základem tohoto přístupu k pokroku není víra jako u tradičních kultů, ale její absence. Jakkoli je to zvláštní,

pokrok se snažíme definovat tak strašně dlouho, že už nabývá rozměrů mýtu. Je to tradiční příběh, který předstírá, že vysvětluje všechny přírodní a sociální fenomény. Je to také víra v to, že ten příběh je obecně známý a nepravdivý.

Pokrok nás přivedl do roztodivně vytvarovaného a uspořádaného pokojíku se zářící obrazovkou. Když začneme její oslnivou záři analyzovat co do obsahu a struktury, dříve nebo později rozpoznáme výchozí bod cesty – pravý mýtus. Mohl sice nabýt nové formy, ale v jádru se nezměnil. Můžeme diskutovat o tom, zda jsme či nejsme ustavičně vtahováni zpět do minulosti nebo houževnatě tlačeni vpřed do budoucnosti, ale ve skutečnosti se nikdy nikam neposouváme.

Toto rozpoznávání je dnes dokonce tradičním příběhem. Kdysi dávno napsal Jorge Luis Borges, že jsou jen čtyři příběhy, které se vypravují a převypravují: obléhání města, návrat domů, hledání a (sebe)obětování Bohu. Stojí za povšimnutí, že týž příběh může být přiřazen k různým typům – to záleží na čtenáři. Co je návrat domů pro Thésea, je zároveň krutá oběť pro Mínotaura. Možná

bychom toho našli víc než ony „čtyři okruhy“, jak je vymezil Borges, ale jejich počet je zcela jistě konečný a všechny je známe. Nemůžeme vymyslet nic nového. Proč?

Přicházíme tak ke třetí možné definici mýtu. Naše myšlení je jako počítač, mýty jsou jako jeho obslužné programy: soubor pravidel, kterými se řídíme, způsob zpracovávání světa, mentální matrice, které promítáme do skupiny událostí, aby je obdařily významem. Programátoři říkají, že aby člověk dokázal sestavit program, musí být mladý. Vypadá to, že stejné pravidlo platí i pro jakýkoli kulturní kód. Naše programy byly napsány, když byla lidská rasa mladá - v období tak vzdáleném a mlhavém, že už nejsme schopni porozumět jeho programovacímu jazyku. Nebo - a to by bylo ještě horší - tomu rozumíme tak odlišným způsobem a na tak jiných úrovních, že otázka „Co to znamená?“ ztrácí smysl.

Proč má Mínótaurus býčí hlavu? Co si myslí, jak uvažuje? Je jeho mysl závislá na těle, nebo je tělo odrazem mysli? Je Théseus v labyrintu? Nebo je labyrint v Théseovi? Obojí? Nebo ani jedno?

Každá odpověď znamená zavržení jiné cesty. Spousta

HELMA HRŮZY

lidí prohlašuje, že zná pravdu. Jenže z Labyrintu se doposud nikdo nevrátil. Šťastnou cestu! A když potkáte Mínotaura, nedělejte na něj „Bú“. Bral by to jako urážku.

Started by ARIADNA at xxx pm xxx xxx BC GMT

*Postavím labyrint, ve kterém se dokážu zatoulat s tím,
kdo si usmyslí mě najít - kdo to řekl a o kom?*

:)

Organizm (-:

Co se děje? Je tu někdo?

Romeo-y-Cohiba

Sám tomu nerozumím.

Organizm (-:

Jsi tady, Ariadno?

Romeo-y-Cohiba

Kdo to má bejt?

Organizm (-:

Ta, co byla na začátku tohoto vlákna. Tohle asi není internet, jen to tak vypadá. Odsud se nedá nikam odejít.

Romeo-y-Cohiba

xxx.

Organizm (-:

Pozor pozor! Ozvěte se každý, kdo si tohle přečetl.

Nutscracker

Já.

Organizm (-:

Kdo umístil první zprávu?

Nutscracker

Ta je tam už dávno.

HELMA HRŮZY

Romeo-y-Cohiba

Jak to víš? Dyť tam není datum.

Nutscracker

Viděl jsem ji před třemi hodinami.

Organizm (-:

Pozor, všichni pozor. Zatím je tu jen Louskáček, Romeo a já - je to tak?

Romeo-y-Cohiba

Jasan.

Nutscracker

V každém případě všichni, co chtějí debatovat.

Romeo-y-Cohiba

To znamená, že jsme tady tři?

Nutscracker

No dobře, ale kde to je, to tvoje tady?

Organizm (-:

Jak to myslíš?

Nutscracker

Přesně jak to říkám. Můžete popsat místo, kde se nacházíte? Co je to - pokoj, sál, dům? Nebo snad díra do xxx?

Romeo-y-Cohiba

Například já jsem v pokoji. Nebo možná v cele, nevím, co je správnější. Moc místa tu není. Zdi jsou zelený a na stropě je bílá lampa. U zdi stojí postel. U druhý zdi stůl s klávesnicí, na který momentálně píšu. Klávesnice je ke stolu připevněná nafest. Nad stolem je LCD obrazovka, zabudovaná za tlustým sklem do zdi. A na ní se objevujou tyhle písmena. Rozbít se nedá, už jsem to zkoušel. V místnosti jsou dvoje dveře: jedny jsou z takového zvláštního černozeleňého kovu a jsou zamčený. Druhý jsou dřevěný, bílý a vedou do koupelny. Ty jsou otevřený.

Organizm (-:

Já to mám stejný jako Romeo. Zamčený kovový dveře a na nich takovej jako reliéf. Koupelna vypadá jako někde v hotelu. Na policičce pod zrcadlem je mejdlo, sprchovej gel a šampón. To všechno ve firemním balení, na kterým je vždycky stejnej divnej znak - takový ozubený kolečko. Kde jsi ty, Louskáčku?

Nutscracker

Taky v takovém pokoji. Řekl bych, že ty dveře jsou odlité z bronzu. Organisme, ale to na tom mýdle nebude pastorek, spíš hvězdička. Vypadá jako symbol, co se jím označují poznámky pod čarou. Je to dokonce i na toaletním papíru, na každém listu zvlášť.

Romeo-y-Cohiba

Jsmě všichni ve stejným hotelu. Zkusím zaklepat na zeď... Slyšeli jste něco?

Organizm (-:

Ne.

Nutscracker

Já taky ne.

Organizm (-:

Já teď zkusím dveře, poslouchejte.

Romeo-y-Cohiba

Nic neslyším.

Organizm (-:

A jak jste se sem dostali?

Romeo-y-Cohiba

Pokud jde o mě, nemám nejmenší představu. Co ty, Organisme?

Organizm (-:

Já jsem se tady prostě probudil v tom teploušským župánku přes nahatý tělo.

HELMA HRŮZY

Nutcracker

To není župánek. To je chitón. Takhle se oblékali staří Řekové, takže o ten přívlastek se přít nebudu. Spodní prádlo podle mě taky nenosili.

Romeo-y-Cohiba

Eště že je tu teplo.

Organizm (-:

A co ty, Louskáčku, pamatuješ si, jak ses tu octnul?

Nutcracker

Nepamatuju.

Romeo-y-Cohiba

Proč máte takový divný jména - Organismus, Louskáček?

Nutcracker

A proč ty se jmenuješ Romeo? To máš opravdu tak významnou kládu?

Romeo-y-Cohiba

Nevím, přijde na to, s čím to srovnáváš. A pokud jde vo to jméno, tak to jsem si já nevymyslel. Když posílám zprávu, naskočí na monitoru. Já jinak nejsem Romeo. Jsem xxx. Profesionální xxx, pokud by to někoho zajímalo.

Organizm (-:

Aha, pornobyznys? Tomu říkám správná sociální služba! Takže jsme skoro kolegové, Romeo - já jsem xxx. Dřív jsem pracoval v xxx.com, proto jsem momentálně tak trochu mimo. Ale to tobě asi hrozit nebude.

Romeo-y-Cohiba

Proč pornobyznys? A co maj znamenat ty iksy?

Nutscracker

Ty se objevily už několikrát. To je cenzura. Náš chat někdo sleduje. A nezamlouvá se mu, když se pokoušíme vyměňovat si informace o tom, co jsme doopravdy zač. Nebo když si začínáme nadávat.

Romeo-y-Cohiba

Poslyš, ať už jsi kdo chceš! Já žádám, abych okamžitě dostal možnost spojit se se svou rodinou! A s xxx velvyslanectvím!

Nutscracker

A proč si myslíš, že je tady xxx velvyslanectví?

Romeo-y-Cohiba

xxx velvyslanectví je všude.

Nutscracker

Jsi si tím jist? A co když jsme přímo v xxx?

Organizm (-:

Já bych řekl, mládenci, že vy dva si rozumíte beze slov. To já naprosto nechápu, co to je xxx velvyslanectví a kde teda je to xxx, když tam není xxx velvyslanectví. Ale celý to vaše velvyslanectví je nám teď na xxx.

VIKTOR PELEVIN

Monstradamus

Dobrý den. Nevadí, že zasahuji do vaší debaty?

Organizm (-:

Co jsi zač, Monstradame?

Monstradamus

Jsem xxx. Žiju v xxx a povoláním jsem xxx.

Romeo-y-Cohiba

Nedalo by se vymyslet něco originálnějšího?

Monstradamus

Přečetl jsem si všechny zprávy na tomto vlákně. Jsem ve stejné situaci, ve stejné místnosti a mám stejné vybavení. A taky si nepamatuju, jak jsem se sem dostal.

Nutscracker

Tak to jsme už čtyři. Což je potěšitelné.

Organizm (-:

A co je na tom tak potěšitelného?

Nutcracker

Třeba se už brzy objeví další. Čím víc hlav, tím větší je pravděpodobnost, že na něco přijdeme.

Organizm (-:

A co když jsme prostě umřeli?

Nutcracker

Hlavně žádnou paniku. Nebožtíci nedřepí na chatu.

Organizm (-:

Jenže to zatím není jasný. Možná je to naopak jediná věc, který jsou schopný se věnovat.

Romeo-y-Cohiba

Pokud je to onen svět, tak jsem zklamanej.

Nutcracker
My bychom teď měli zhodnotit situaci. Organismovou hypotézou o onom světě bychom se ale podle mého názoru zabývat neměli.

Organizm (-:
A není to třeba jen sen?

Romeo-y-Cohiba
Tak se štípní, jestli se schválně probudíš. Už jsem to zkusel a nic z toho nebylo.

Nutcracker
Takže bronzové dveře máme všichni. A teď bychom měli vyhodnotit ornament na těch dveřích. Je to cosi jako obdélník s vypouklými stranami nahoře a dole a vydutými po stranách.

Organizm (-:
Vypadá to na netopýra. Nebo na Batmanův znak.

Romeo-y-Cohiba

Podle mě je to oboustranná sekera.

Organizm (-:

Třeba je to jen ornament, a žádnéj význam to nemá. Ale teď, když Romeo řek, že by to mohla bejt sekera, tak mi to taky tak připadá. Takový měli buď fašisti nebo starý Římani.

Monstradamus

Pokud je to sekera, tak je mnohem starší než římská. Takové měli na Krétě a ve starém Egyptě.

Organizm (-:

Ty jsi historik, Monstradame?

Monstradamus

Ne. Já jsem xxx.

Organizm (-:

Nojo, já zapomněl.

Ariadna

Ahoj. To jsem ráda, že tu nejsem sama.

Organizm (-:

Ahoj, brouku.

Romeo-y-Cohiba

Když jsou někde chlapečci, tak tam musej bejt i holčičky.
Teď mi začaly po stěnách běhat takový barevný záblesky.

Monstradamus

To je zajímavé, mně taky. Nebo že by se mi to jen zdálo?

Nutscracker

To ty jsi začala tohle vlákno, Ariadno?

Ariadna

Ano, ale nikdo neodpovídal a já usnula.

Monstradamus

A proč jsi napsala tu větu o labyrintu?

HELMÁ HRŮZY

Ariadna

Pokoušela jsem se rozpomenout, odkud je, ale nedokázala jsem to. Měla jsem pocit, že je to velmi důležité.

Monstradamus

Kdo jsi a jak ses sem dostala?

Ariadna

Jsem na tom úplně stejně jako vy.

Organizm (-:

V takovém případě toho o tobě dost víme. Tvé skutečné jméno je xxx, je ti xxx let a pocházíš z xxx.

Ariadna

Já vím, co se to tu děje.

Nutscracker

A jak to víš?

Ariadna

Všechno se mi to zdálo.

Romeo-y-Cohiba

Něco takovýho bych teda za zdroj solidních informací nepovažoval.

Monstradamus

Ale já bych si to poslechl. Vykládej.

Ariadna

Viděla jsem staré město. Myslím úplně starobylé. Taková se asi stavěla před několika tisíci lety. Bylo to tam moc krásné. Ulice byly vydlážděny velkými plochými kameny a po kamenných zdech svисaly živé drapérie jakýchsi popínavých rostlin s bleděružovými kvítky. Dveře a okna všech domů byly zavřené, ale já se pořád nemohla zbavit dojmu, že se na mě někdo dívá. Dlouho jsem bloudila ulicemi, ale nikoho jsem nepotkala. Pak jsem si povšimla, že na křižovatkách přede mnou se objevuje jakýsi skřet v šedých otrhaných šatech a s podivným kloboukem se

širokou krempou a kulatým dýnkem. Jenže jakmile jsem ho zahlédla, okamžitě zmizel za rohem, jako by můj pohled ucítil zády. Tohle se opakovalo mockrát. Brzy jsem ale pochopila, že se přede mnou neschovává, že prostě rytmus jeho pohybu je sladěn s rytmem mého pohybu tak, abych ho nikdy nemohla vidět déle než těch pár vteřin. Hlavně se mě neptejte, jak jsem na to přišla, protože sny mají svou vlastní logiku. Začala jsem se tomu rytmu přizpůsobovat a snažila se prohlédnout si trpaslíka co nejlíp. Když jsem si vybírala rovné a široké ulice, dokázala jsem ho v zorném poli udržet déle. Většinou však ty uličky byly úzké a křivolaké a vytvářely opravdový labyrint. Podařilo se mi pochopit, že skřeti byli ve skutečnosti dva, ale že jste si je mohli navzájem snadno splést. Ten druhý byl oblečený úplně stejně, do těch hadrů, jediné že jeden okraj krempy klobouku byl ohnutý nahoru. Postupně jsem dospěla k jistotě, že tam s nimi je ještě někdo, ale ať jsem se snažila sebevíc, toho třetího jsem ani nezahlédla. Pochopila jsem ale, že se musím dostat na hlavní ulici, na tu širokou a dlouhou, a pak je uvidím všechny...

VIKTOR PELEVIN

Romeo-y-Cohiba

Ale co to má společného s námi?

Monstradamus

Prosím nepřerušovat. Co bylo dál, Ariadno?

Ariadna

Dál? Došla jsem až na tu hlavní ulici. Jejím středem se táhla dlouhá řada květináčů s palmami. Vzpomínám si, že to mě ohromilo nejvíc - všude žluté listí a podzim, a tady zničehonic palmy.

Nutscracker

Nejdříves tam měla růžové kytičky. A teď najednou podzim a žluté listí.

Ariadna

Ano - zatímco jsem pronásledovala skřeta, začal podzim. Řekla jsem si, že to skřet udělal schválně, aby mi zkazil náladu a já ho nedokázala dohonit. Na hlavní ulici nikdo nebyl. Došla jsem až na náměstí s fontánou, ve

které stály bronzové sochy. Co do provedení mi připadaly stejně starobylé jako město samo, ale tematicky to vypadalo spíš na japonskou elektronickou grafiku - nazí výrostci, které škrtí chapadla plazící se po jejich tělech. Nebo hadi...

Nutscracker

Jak jsi přišla na japonskou počítačovou grafiku?

IsoldA

Ona má na mysli mangy, které znásilňují démoni s chapadly. To je takový obsedantní obraz z japonského virtuálního porna.

Monstradamus

Což vyjadřuje do podvědomí vytěsněnou frustraci, kterou vyvolala porážka za druhé světové války. Znásilňovaná školačka v takovýchto filmech symbolizuje japonskou národní duši a netvor, který ze sebe vystřeluje četná falická chapadla, zase znázorňuje současnou globalizovanou ekonomiku západní provenience.

Nutscracker

A není to normální chobotnice?

Monstradamus

Chobotnice? Vskutku originální výklad! Něco takového mě ani nenapadlo.

Organizm (-:

Jo - a kdo je to ta Izolda? To je nějaká nová?

IsoldA

Ano.

Romeo-y-Cohiba

Vítej v našem maličkém světě, Izoldo. Moc rádi tě vidíme.

IsoldA

Děkuju, Romeo.

Organizm (-:

Hele, a jsi kočka?

Romeo-y-Cohiba

Ovládej se laskavě, Organisme!

Nutscracker

Jsi schopna dodat něco k naší dosavadní společné zkušenosti, Izoldo?

Monstradamus

Tak ať Ariadna pokračuje, pokud nemáš nic proti tomu.

Ariadna

Pochopila jsem, že je třeba dojít až k fontáně, protože jedině tak uvidím oba skřety najednou. Hlavně se mě neptejte, jak jsem to pochopila – prostě mi to najednou bylo jasné, a tím to končí. Došla jsem až k fontáně, otočila se k ní zády a opřela se o balustrádu. Naproti mně stála obrovitá chmurná budova se sloupořadím a s nestvůrnými přístavky na střeše. Napadlo mě, že tu budovu zřejmě kdysi dávno zničil požár a že z ní zůstal jen kamenný plášť, který se později mockrát pokoušeli opravit a vrátit do života. Jenže všemi těmi restaurátorskými

zásahy a nátěry dál prostupovaly stopy katastrofy a z paláce vanula jen mrtvá pustota...

Romeo-y-Cohiba

Řek bych, že tohle už by chtělo celý psychiatrický koncilium. Anebo se zeptáme Monstradama, ten má totiž naprosto jasno. Jaks to přiveď s tou korporativní frustrací?

Monstradamus

Vydrž prosím ještě chvíli, Romeo.

Ariadna

A najednou jsem si všimla, že jeden ze skřetů stojí vedle mě - ten s tou krempou ohrnutou nahoru. Vůbec jsem ale nechápala, jak se až ke mně dostal. Byl docela blízko, ale kvůli tomu širáku jsem mu neviděla do tváře. Vzpomínám si, že na nohou měl středověké červenobíle pruhované špičaté škorně. A pak, aniž by zvedl hlavu, najednou promluvil. Ta jeho slova byla velmi zvláštní. Řekl, že pán, jemuž slouží, je tvůrcem všeho, co vidím kolem, i mnoha dalších věcí. Vyrozuměla jsem z toho, že ten

pán není člověk. Nebo že je nejen člověk. Jmenoval se Asterisk...

Monstradamus

Rozumělas dobře?

Ariadna

Řekla bych, že ano. Jak mi skřet vysvětlil, Asterisk je kdosi bezmezně a nekonečně mocný. Tak jsem se zeptala, jestli to náhodou není Bůh. Skřet se zasmál a poznamenal, že Bůh je pro Asteriska děvče pro všechno. Zeptala jsem se tedy, jak je to možné. Skřet mi doporučil, abych se radši ani nesnažila tomu porozumět. To je velké tajemství, opakoval několikrát, velké tajemství. Zajímalo mě, jak by se někomu, kdo je mocnější než Bůh, mělo říkat. Jakkoli, odpověděl skřet, slovo „Asterisk“ či jakékoli jiné, které lze vyslovit - to všechno jsou jen jakési slovní zástěrky, které nemají žádný význam. Přesně takhle to namouduši řekl...

Romeo-y-Cohiba

To je ale blbina.

Ariadna

Nakolik jsem to pochopila, Asterisk se na lidi zlobí, protože ho kdysi zavraždili. Anebo proto, že se k tomu chystají v budoucnu. Skřet se vyjadřoval tak spletitě, že se tomu dalo porozumět v podstatě jakkoli. A od té doby - nebo do té doby - musí lidé Asteriskovi platit daň a posílat mu ty, kdo vstoupí do hry a zemřou v jeho aréně. Například nás...

Nutcracker

Tak takhle to je.

Ariadna

Ale tím si nemusíte lámat hlavu, pokračoval skřet, protože Asterisk si jako oběti vybírá ty, kdo se narodili, takže umřít v jeho aréně je společný úděl všech bez výjimky. Chtěla jsem se ještě zeptat, k čemu je tahle daň, ale on znervózněl a řekl: Podívej, támhle jde, za chvíli ho spatříš sama. Zvedla jsem oči. Před vypáleným palácem se vynořily dvě postavy. Vpředu slavnostně vykročoval druhý skřet s praporem v rukou. Na praporu byl

emblém investiční společnosti „Merrill Lynch“ - pokud si vzpomínáte, je to takový veselý býček - a nápis „Be Bullish!“ To mě ale nijak nerozesmálo - tak příšerný mi totiž připadal ten, co kráčel hned za skřetem. Ani nevím, jak bych mu říkala. Na člověka rozhodně nevypadal. Vysoký byl jako skála a v první chvíli se mi jevil asi jako obří hřib s černozelelou kovovou hlavou. Pak jsem si ho mohla prohlédnout podrobněji. Měl na sobě takový dlouhý hábit, až na zem - byl tmavý a ne právě nejzachovalejší, ale rozhodně to nebyly takové cáry, jako na sobě měli skřeti. A na hlavě měl bronzovou helmu, která vypadala jako gladiátorská maska - byla to přilbice se širokou střechou a děrovanou deskou zakrývající tvář. Na té helmě měl dva rohy...

Monstradamus

Jako býk?

Ariadna

Byly mnohem masivnější a nečnely do stran, ale ubíhaly po helmě dozadu a splývaly s ní v jeden celek. Pokud bych

to měla s něčím srovnat, hodně to připomínalo výfuky bronzového motocyklu, které jako by se po oblé helmě plazily. A taky jsem na helmě zahlédla mnoho drobných táhel a trubiček spojujících její jednotlivé části, takže všechno dohromady to vypadalo asi jako starověký raketový motor.

Nutscracker

Řekl něco?

Ariadna

Ne. Viděla jsem ho jen na okamžik a stihla si pomyslet jen to, že oba skřeti se oblékají tak, aby se mu podobali. Vedle něj vypadali úplně titěrní. A taky jsem měla dojem, že je v něm cosi zamyšleného, teskného a osamělého, jako by to byl nějaký císař ve vyhnanství. Nebo naopak císař, který do vyhnanství poslal všechny ostatní a zůstal sám.

Monstradamus

A tím sen skončil?

Ariadna
Asterisk
někde c
námi se
době k
dveří a
kde jsr
s knír
lal, že
úplně
nost,
„Pos
kdo
lela
naje

Mo
Co

Ar
Ja

Ariadna

Asteriska jsem už neviděla. I se skřetem jsme se ocitli někde docela jinde, v jedné z těch úzkých uliček. Před námi se vynořily staré dřevěné dveře s klepadlem v podobě kruhu protaženého býčí hlavou. Skřet jím udeřil do dveří a ty se otevřely. Uvnitř byla malá místnost. Z místa, kde jsme stáli, bylo vidět jen postel, v níž spal plešatý muž s kníry a mateřským znamínkem u nosu. Skřet zamumlal, že to je omyl, odvedl mě k dalším dveřím a otevřel je úplně stejně jako ty předešlé. Za nimi byla podobná místnost, jenomže prázdná. Skřet zvedl ukazovák a zeptal se: „Postavím labyrint, ve kterém se dokážu zatoulat s tím, kdo si usmyslí mě najít - kdo to řekl a o kom?“ Zamyslela jsem se - ve snu jsem to skoro věděla. Jenže on mě najednou strčil dovnitř a zabouchl za mnou.

Monstradamus

Co bylo dál?

Ariadna

Jak do mě strčil, tak jsem se vzbudila v místnosti, kde

teď jsem. Pak jsem si sedla ke stolu s klávesnicí a napsala jsem si tu otázku. Bála jsem se, abych ji nezapomněla. Ale ona mi v hlavě zní pořád.

Monstradamus

Je to stejná místnost, do jaké jsi vstoupila ve snu?

Ariadna

Těžko říct. Byla stejně malá.

Romeo-y-Cohiba

A kdo byl ten chlápek s pihou u nosu?

Ariadna

To nevím. Nikdy předtím jsem ho neviděla.

Romeo-y-Cohiba

Nemohla bys ho popsat přesnějc? Kde přesně měl to mateřský znamínko?

HELMA HRŮZY

Ariadna

Mezi chřípím a tváří. A měl mroží knír. Byl úplně lysý. A mohutný. Docela jasně si vzpomínám, že na ruce, která ležela na polštáři, bylo tetování zobrazující kotvu ovinutou emblémem dolaru. Napadlo mě, že by to mohl být znak jeho jachtařského klubu. Byl to takový dost zanedbaný chlápek.

Romeo-y-Cohiba

Děkuju ti, beruško.

Nutcracker

Mám takový pocit, že teď se zrovna někdo poznal. Co říkáš, Romeo?

Romeo-y-Cohiba

Ještě nikdy a nikdo o mně nemluvil jako o zanedbaným chlápku. Ale podobný tetování na ruce skutečně mám.

Nutcracker

Tak co si o tom myslíme?

Organizm (-:

Teda já to nechápu - to se dovopravdy páráme v něčím snu?

UGLI 666

Já si myslím...

Nutscracker

Nováčkové nechť se laskavě celé společnosti nejdřív představí. Tak co si myslíš?

UGLI 666

Tohle vidění jí seslal Bůh, abychom se káli.

Romeo-y-Cohiba

No to je ohromný. Tak nás tu někdo zamkne, a my bysme se ještě měli kát? A z čeho?

UGLI 666

Z toho, že nás tu zamkli.

Romeo-y-Cohiba
A za co nás zamkli?

UGLI 666
Každého za jeho vlastní hříchy. Protože se praví, že není
člověka, co by nezhřešil, byť by tu byl třeba i jediný den.

Organizm (-:
Jakýho jsi vlastně pohlaví, Ugly?

UGLI 666
To není důležité.

Organizm (-:
Co von (vona) to na nás hraje? Chce z nás dělat pi-
tomce?

Monstradamus
Já bych řekl, že on (ona) tohle všechno říká naopak na-
prosto vážně.

UGLI 666

Tak dobře - jsem ženského pohlaví, když vás to tolik zajímá. Jmenuji se xxx, povoláním jsem xxx a vzděláním vlastně xxx, ale za své poslání odjakživa považuji xxx. Všechno už jsem přečetla. Nic zajímavého už dodat nemůžu. A pokud jde o to, zda mluvím vážně nebo ne, tak si můžete být jisti, že já mluvím vážně vždycky.

Organizm (-:

Řekni mi, Ugly, a to sis tyhle názory vymyslela podle svého jména, nebo ti ho někdo dal podle těch názorů?

UGLI 666

Jméno jsem dostala za hříchy. Stejně jako ty.

Organizm (-:

A víš, co znamená UGLI? To není ze slova „ugly“, jak si možná myslíš. To je Universal Gate for Logic Implementation. Univerzální logický prvek, to si pamatuju už vod školy. Takže pokud jsi názory formovala podle jména, měla ses vydat přesně opačným směrem.

Monstradamus

Mluvili jsme o Ariadnině snu. Formuje se tu názor, že jí ho kdosi navodil schválně a že jsou to informace pro nás pro všechny.

Romeo-y-Cohiba

Jak myslíš to „schválně“? Tady přece nejsme v biografu. A když jsou to informace pro nás pro všechny, tak proč je ukázali jen Ariadně?

Organizm (-:

Však tobě taky eště ukážou, jen se neboj.

Romeo-y-Cohiba

A myslíte si, že za našima dveřma skutečně chodí netvor v bronzový helmě?

UGLI 666

Asi by nebylo správné chápat všechno takhle doslovně. V tom snu byly dveře dřevěné, s bronzovou býčí hlavou.

Kdežto tady jsou celé bronzové, opatřené symbolem pekla. Sny jsou jen metafora.

Isolda

Ariadna spatřila ve snu Romea a popsala ho tak, že se poznal. Kde je tady nějaká metafora?

Romeo-y-Cohiba

Já že se poznal? Sedělo jen pár detailů.

Isolda

Ale jakých detailů? Řekla bych, že takových tetování jako to vaše moc nebude. Myslím tu kotvu s dolarem.

Romeo-y-Cohiba

Tak dobře, udělejme si v tom jasno. Ruku mám kousek nad zápěstím skutečně tetovanou. Je to ropná fontána, která tryská skrz značku dolaru. Když se na to díváte obráceně, skutečně je to trochu podobný kotvě. A to je celý. Já nevím, jaký tetování viděla. A znak našeho jachtařského klubu je úplně jinej.

HELMA HRŮZY

Sartrik

Námořník xxx.

Nutscracker

Ještě jednou prosím všechny nováčky, aby se nejdřív představili.

Sartrik

Jsem šíleně xxx. Celý tělo mě bolí.

Monstradamus

To tě bili, či co?

Sartrik

Je mi blujno. Nesehnalo by se tu někde pivoště?

Monstradamus

To bych neřekl. Nepřehnals to včera s pitím?

Sartrik

Dejme tomu.

Nutscracker

Jak ses sem dostal?

Sartrik

Já si nic nepamatuju.

Romeo-y-Cohiba

Nechte ho na pokoji, ať se z toho nejdřív sebere. Dal by se ten Ariadnin sen vyložit nějak vědecky? Řek bych, že třeba Monstradamus se v tom docela vyzná.

Monstradamus

Jak to myslíš - vyložit vědecky?

Romeo-y-Cohiba

No - třeba ten Asterisk, ten dlouhej ve velký helmě. To by moh bejt mužskej pohlavní orgán ve stavu erekce.

Organizm (-:

Jasně, a ty dva skřeti jsou koule, žejo?

HELMA HRŮZY

Nutscracker

Dej si pohov, Romeo. A uvědom si, že Cohiba může někdy opravdu znamenat jen doutník.

Isolda

Nemohli byste si tohle probrat nějak jen sami dva?

UGLI 666

K téhle prosbě se připojuji.

Organizm (-:

Tohle nejní vlak a my bohužel spolu nemůžeme ven na chodbičku.

Romeo-y-Cohiba

Pořád jsi ještě neřek, Monstradame, jestli by se ten sen nedal vědecky analyzovat...

Monstradamus

Pokud jde o ten symbolický falos, pak k tomu, co řekl Louskáček, není co dodat. Už jsem ale dospěl k jistým

VIKTOR PELEVIN

zjištěním, které s touhle problematikou nijak nesouvisí.
Pokud vás to zajímá, mohl bych se pár slovy zmínit.

Nutscracker

Samozřejmě nás to zajímá!

Monstradamus

Tak za prvé ta jména. Má někdo nějakou hypotézu?

UGLI 666

Jsou to jména démonů pekel.

Monstradamus

Na mýdle, toaletním papíře i dalších hygienických proprietách je symbol, připomínající značku poznámky pod čarou - hvězdička. Anglicky se tomu říká asterisk. A stejně se jmenuje i ten, co se zdál Ariadně. To se velmi podobá jménu Asterius.

UGLI 666

A co je to Asterius?

Monstradamus

Latinsky to znamená Hvězdný. Asterius je syn Mínoa a Pásifaé, poločlověk-polozvíře z Kréty. Lépe je znám pod jménem Mínótaurus.

Sartrik

To je ten z flašky vod Remy Martin?

Organizm (-:

To ne, na Remy Martin je kyklop. Kdežto Mínótaurus je takovej trouba s bejčí hlavou.

Sartrik

Panebože, jak mně je zle!

Monstradamus

A teď ta dvoubřítá sekera na dveřích. Řecky se jí říká „labrys“. Z toho taky vzniklo slovo „labyrint“, tedy místo, kde žil Mínótaurus. Podle některých zpráv to byl nádherný palác se spoustou chodeb a komnat, podle jiných spletitá páchnoucí jeskyně, kde panovalo věčné šero.

Možné je ale i to, že zástupci různých kultur si o jednom a tomtéž místě učinili diametrálně odlišnou představu.

Isolda

A jaký vztah má k labyrintu ta sekera?

Monstradamus

Takové sekery se dají objevit právě na Krétě. A na Krétě byl i labyrint. To je vše, co o tom vím.

UGLI 666

A nemohl takovou sekerou někdo zabít Mínótaura?

Monstradamus

Pokračujme v těch jménech. Kromě Asteria a Asteriska je tu ještě jedna paralela, již si nelze nepovšimnout. Sen o něm se zdá Ariadně. Tak se jmenovala Mínótaurova sestra. A kromě toho Ariadna začala své vlákno otázkou na labyrint.

Isolda

Ale to je přece velmi časté jméno. Například já měla takový krém na suchou kůži - Ariadna's Milk.

Romeo-y-Cohiba

To je moc pěkný - ty jména a podobnosti. Já ale nechápu jinou věc - co teď budeme dělat?

Monstradamus

Moc toho není. Čekat na Thésea, který nás z labyrintu vyvede. A doufat, že tenhle šprým nezajde příliš daleko.

UGLI 666

Copak vy to chápete jako šprým?

Monstradamus

Řekl bych, že se smyslem pro humor jsou na tom hostitelé věru dobře.

Romeo-y-Cohiba

Já se teda zatím nezasmál ani jednou.

Nutscracker

Monstr má pravdu. Humor tomhle všemu rozhodně nechybí, i když, pravda, poněkud infernální. Nás, dospělé a seriózní lidi, tu nutí, abychom se oslovovali připitomělymi a urážlivými přezdívkami. Navlékli nás do starořeckých chitónů a posadili k těmhle monitorům. A internet, do něhož se dostáváme, má k současnosti zhruba stejný vztah jako my k antickému Řecku.

Organizm (-:

To bych neřek. Třeba úprava stránky je kopie sajtu listu The Guardian. Třeba ta hlavička je tam úplně stejná - myslím to Guardian Unlimited. A chat je taky stejnej. Rozdíl je jen v tom, že tam jsou k mání stovky vláken. Kdežto my máme jen jedno.

Monstradamus

To taky má svůj smysl. Tenhle hlídač je vskutku neomezený, či spíše bezmezný.

Nutscracker

A je tu ještě jeden žertík - ten znak Merrill Lynch na praporu.

Organizm (-:

Prapor Ariadna viděla jen ve snu, takže není jasný, kdo tu vlastně špásuje - jestli naši moderátoři nebo vona sama.

Monstradamus

Tohle znepokojivé téma jsem vůbec nechtěl otevírat. Musíme ovšem samozřejmě počítat i s variantou, že sama Ariadna je taky žertík těch, jimž Organismus říká „naši moderátoři“.

Organizm (-:

Ale proč to všechno?

Monstradamus

Protože čistě fenomenologicky existuje jen v podobě zpráv, podepsaných Ariadna, které ovšem přicházejí neznámo odkud.

Ariadna

Díky. Ariadna.

Monstradamus

Prosím neurážej se, Ariadno. Mluvím jen o hypotetické možnosti. Což ještě neznamená, že tě z něčeho podezírám. Totéž může platit o komkoli z nás.

Organizm (-:

A co znamená to fenomenologicky?

Monstradamus

To je způsob, jak teď vidíš tuhle větu.

Ariadna

Mluvila jsem pravdu.

Nutscracker

O tom nikdo nepochybuje. Nabuchodonozor jen teoretizuje, no nemám pravdu?

Monstradamus

Já nejsem Nabuchodonozor.

Nutscracker

Promiň, Monstradame.

Monstradamus

Ale Monstradamus mohu být stejně dobře jako Nabuchodonozor, takže v tom vlastně není rozdíl.

Organizm (-:

Mě jenom tak napadlo... Buď si toho nikdo nevším, nebo to napadlo naopak všechny a jen vo tom nemluvej...

Romeo-y-Cohiba

My ty zprávy neposíláme celý, jako na normálním chatu. Ty slova se na monitoru objevují písmenko po písmenku v reálném čase. Můžeme si dokonce skákat do řeči a za přerušenu větou hned naskočeť tři tečky.

VIKTOR PELEVIN

Nutscracker
Toho si všimli všichni.

Organizm (-:
Jenže přitom, teda pokud jsem to schopnej posoudit, ještě nikdo neudělal ani jedinou pravopisnou chybu. A dokonce ani jedinej překlep. No není to divný?

Monstradamus
Fšechno je tu divné.

Nutscracker
Provjeřujou fšechny naše dyzkuze.

IsoldA
Kdotota dyblb ne?

Romeo-y-Cohiba
Tone, mněa ninena padl oblbnout.

HELMA HRŮZY

Monstradamus

Mněta kyne. To fšecho modulátory.

Romeo-y-Cohiba

Nech teto hopták ová ňý, kre téňyz asra ný!

UGLI 666

Nebud' nervózní, Romeo. Tím ničemu nepomůžěš.

IsoldA

Že už by toho nechali?

Organizm (-:

Teda to koukám, Romeo. Voni tě poslechli. Co kdybys
těm móderátorům zkusil poručit eště něco?

Romeo-y-Cohiba

Strčte si xxx do xxx a dvakrát votočte.

IsoldA

Sledují každé naše slovo.

Monstradamus

Možná proto taky Théseus mlčí...

Organizm (-:

Jakej Tézerus?

Nutscracker

To je ten, co zabil Mínótaura, Organisme. Nebo ho má zabít. Co máš na mysli, Monstradame?

Monstradamus

Možná už je tady, ale nechce, aby si ho moderátor povšiml. A moderátor bude ten bronzový hřib, řekl bych.

Romeo-y-Cohiba

Ty o něm mluvíš tak, jako bys ho zrovna sám viděl. Jenže ve skutečnosti nemáme žádný důvod se domnívat, že vůbec existuje.

Ariadna

Koho máš na mysli? Thésea nebo Asteriska?

Romeo-y-Cohiba

Voba.

Monstradamus

Ale stejně tak nikdo nemá důvod předpokládat, že existuješ ty, Romeo.

Romeo-y-Cohiba

Tak tohle na mě už nezkoušej - dohodnuto?

Ariadna

Není vyloučeno, že Théseus je jeden z nás.

Nutscracker

Mínótaurus by ale taky mohl být jeden z nás.

Organizm (-:

Vsadím se vo sto xxx, že Mínótaurus je Monstradamus.

Monstradamus

Nech toho.

Organizm (-:
Tézeruse, vozvi se!

IsoldA
Nebo aspoň řekni, jestli jsi tady nebo ne! Thésee!

Monstradamus
Ostatně - pokud moderátoři mohou plnit naše přání,
tak bychom je snad mohli požádat, aby nám otevřeli
dveře.

UGLI 666
Jenže co je za dveřmi?

Organizm (-:
No to právě zjistíme.

Romeo-y-Cohiba
Já bych byl vopatrnější. Nebo se ty dveře nakonec vo-
pravdu otevřou.

Ariadna

Napsala jsem básničku. Věnovanou Monstradamovi.

Monstradamus

Tak prosím.

Ariadna

Za dveřmi strašný Mínoútauros.

A na sekeře luny jas.

„Ach, Watsone, jak je to vše pros...“

A dále už jen ticho zas.

Monstradamus

Poněkud ponuré. Ale asi jsem si to těmi svými podezřelými zasloužil.

Organizm (-:

Uděláme pokus. Dveře, vtevřete se!

UGLI 666

Panebože!

VIKTOR PELEVIN

Romeo-y-Cohiba
Já vás varoval!

Ariadna
Máme to všude?

Monstradamus
Já ano.

UGLI 666
Teď mluvíte o dveřích nebo o hudbě?

Ariadna
O všem dohromady.

Isolda
Já tam mám nebe. Šedivé. A nějaký park. Vypadá to, že je všude klid. Jdu na průzkum.

Romeo-y-Cohiba
Krucifix počkej, Izoldo! Může to bejt nebezpečný!

HELMA HRŮZY

UGLI 666
Je tam tma.

Romeo-y-Cohiba
Izoldo!

Nutcracker
Slyšeli jste všichni ty trouby?

Ariadna
Myslíš, že to byly trouby?

Organizm (-:
Dveře, zavřete se!

Nutcracker
Chvála budiž xxx.

Monstradamus
Na takovéhle pokusy příště pozor, Organisme.

VIKTOR PELEVIN

Romeo-y-Cohiba

Ale jak se teď Izolda dostane zpátky? Dveře, v otevřete se!

Nutcracker

To je ale xxx, co? Už zas!

Monstradamus

Asi bychom to měli v klidu prozkoumat.

Organizm (-:

Já bych řekl, že už tomu rozumím. Když se dveře otevřou, shora vyjede páka v podobě nohy s kopytem.

UGLI 666

Bůh nás ochraňuj!

Nutcracker

Aby se dveře zavřely, je třeba za tu páku zatáhnout. A k otevření se zase stiskne sekera uprostřed. A každý si bude moct otevřít, kdy se mu zachce.

HELMA HRŮZY

Romeo-y-Cohiba

Nojo, funguje to.

Monstradamus

Co vidíte za dveřmi?

Ariadna

Já tam mám další pokoj.

UGLI 666

Já pološero. A v něm lavice, plno lavic.

Romeo-y-Cohiba

Konečně čerstvej vzduch.

Sartrik

Dvě lednice s chlastem. Takže Bůh přece jen je!

Organizm (-:

Já tu mám nějaký překližkový příčky, pomalovaný imitací
cihel. Je to celý takový ubohý.

Nutscracker

Já vidím samou elektroniku.

Organizm (-:

Něco bych jed. Jářku, moderátoři, nebyl by kus žvance?
Tak... Aha, už tomu asi rozumím. Tady ten krám se musí
votočit sem... a tenhleten sem... No to je věc!

Monstradamus

A co?

Romeo-y-Cohiba

Čím jsi to tam kroutil? Vykládej.

Organizm (-:

Spustili mi sem lívance se zavařeninou. To teda na an-
tický Řecko není špatný. Ale teď bych se chtěl v klidu na-
jíst, takže si dávám pauzu.

Romeo-y-Cohiba

Dobrou chuť. Hlavně řekni, čím jsi votočil.

HELMA HRŮZY

Organizm (-:

Když se jí, tak se nemluví.

Ariadna

Ale to by snad stačilo napsat dvě slova, Organisme! A pak můžeš v klidu jíst.

Nutscracker

Přece se nenecháš prosit od tolika lidí, Organisme.

Organizm (-:

Nemám čas.

UGLI 666

Dřív jsem dlouho nechápala, proč je obžerství hřích. A pak mi to vysvětlil jeden můj duchovní přítel. Obžerství není tak strašné samo o sobě. Jenže on je to indikátor označující podlou duši. Totéž se týká i smilstva. Ono to není tak, že duše okorává, když se podobných skutků dopouští. Je to naopak - tyto skutky jsou jen projevem podlé duše.

Romeo-y-Cohiba

Tímhle ho nedojmeme.

Monstradamus

Moderátoři! Dejte něco k jídlu nám všem!

Ariadna

Zaslechla jsem nějaký hluk. Ale kde je to jídlo?

Monstradamus

Napravo od monitoru je závěs. Vlastně jen takový obděl-
ník ve zdi... Ten se zvedne a za ním bude podnos.

Ariadna

Už jsem to našla, děkuju.

Romeo-y-Cohiba

A s čím se jako má kroutit? Organismus přece řek...

Ariadna

To si z nás jen dělal blázny, Romeo. Posmíval se nám.

HELMA HRŮZY

Nutscracker

Já bych se v klidu pustil do jídla. Dobrou chuť.

IsoldA

Tak jsem zpátky. Kdo je to tady?

Romeo-y-Cohiba

Přece já. Jsi v pořádku?

IsoldA

Ano.

Romeo-y-Cohiba

Dělal jsem si vo tebe starost.

IsoldA

Vždyť jsem byla pryč jen chvílku. Kde jsou ostatní?

Romeo-y-Cohiba

Jedí. A my jsme tu teď spolu.

Isolda

Co máš za dveřmi?

Romeo-y-Cohiba

Takovej labyrint z hustýho pečlivě stríhanýho křoví. Vyššího než já. A mezi keřema vede pěšina.

Isolda

Já tu mám taky keře, ale až za alejí.

Romeo-y-Cohiba

Za jakou alejí?

Isolda

Moje dveře vedou do parku. A hned za nimi začíná alej. Po obou stranách jsou keře a nad nimi tu a tam koruny stromů.

Romeo-y-Cohiba

Já bych tomu u sebe říkal spíš chodbička v křoví, na alej mi to teda nevypadá. A ten průchod začíná okamžitě

HELMA HRŮZY

kličkovat, takže kromě listí není nic vidět. Ze všeho nejvíc to vypadá na takovej průchod, pečlivě prostráhaněj nějakým kombajnem.

IsoldA

A jaké barvy je hlína na pěšině?

Romeo-y-Cohiba

Je béžová.

IsoldA

Já vidím taky béžovou. Takže jsi někde hned vedle!

Romeo-y-Cohiba

A co ještě jsi viděla?

IsoldA

Šla jsem jen kousek. Jsou tam samé aleje, které neustále odbočují a větví se. Ale vůbec jsem se nebála. Naopak - z toho, co jsem viděla, se mi udělalo vyloženě lehký na duši. Labyrint je sice spleť, ale zabloudit se v něm nedá.

Romeo-y-Cohiba

Proč?

Isolda

Protože na každé odbočce a křižovatce visí plánek. A na tom je značka: „Jste právě tady!“

Romeo-y-Cohiba

No to je příjemný. A co takhle značka „Mínótaurus je právě tady!“ – ta tam není?

Isolda

Ne.

Romeo-y-Cohiba

To jsou mi fórky. A potkala jsi někoho?

Isolda

Ne. Ale několikrát jsem měla pocit, že za ohybem pěšiny někdo je.

HELMA HRŮZY

Romeo-y-Cohiba

A bylo to něco podobného tomu, o čem vykládala Ariadna?

Isolda

Ano, vlastně ano. I když ne tak docela. Jednou jsem nad keři zpozorovala nějaké střechy. Ale byly daleko. A taky jsem viděla fontány s různými postavami.

Romeo-y-Cohiba

Jako ta, o který mluvila Ariadna?

Isolda

Nevím. Prošla jsem několika křižovatkami a na každé z nich byla taková menší... Já ani nevím, jak to říct... snad oáza. Vždycky stromy a fontána s bronzovými figurami zvířat. Nejdřív to byli zajíc a želva. Seděli proti sobě a hlavy měli zvednuté k nebi. Z otevřených tlam vzhůru tryskaly tenké pramínky vody. Popravdě řečeno to vypadalo trochu hloupě - jako když plivou na neviditelný strop, jenže ten je moc vysoko, a tak jim to všechno zase padá zpátky

na hlavu. Na jiné odbočce stála fontána s liškou a vránou. Vrána seděla vysoko na stromě a byla tak velká, že vypadala spíš jako orel. K ní vedla vodovodní trubka, zamaskovaná v listí. Liška stála na zadních, zvedla k vráně tlamu a taky jako by se jí snažila proudem vody zasáhnout, jenže ta se tak vysoko nedostala. Vrána měla křídla roztažená a široce rozevřela i zoban, z něhož dolů tryskal další proud vody – jako by se vráně z pohledu na lišku udělalo špatně.

Sartrik

Ani nevíte, jak tomuhle rozumím.

Isolda

Čemu rozumíš?

Romeo-y-Cohiba

Toho si nevsímej. Moc pěkně vyprávíš, Izoldo. Jako bych to všechno sám viděl na vlastní oči.

Isolda

Ach ano, na něco jsem zapomněla. Plán, který tam visel,

HELMA HRŮZY

vypadal spíš jako stará rytina než jako něco z dnešní doby. Přesněji řečeno jako zvětšená fotokopie rytiny. A na ní bylo takovým zvláštním ležatým písmem vyvedeno: *plan du labyrinthe de versailles*. Co by to tak mohlo znamenat? Něco od slova *verse*? Protože v těch fontánách jsou hrdinové bajek?

Romeo-y-Cohiba

Plán versailleskýho labyrintu. No to je teda klika.

IsoldA

Versailles? Ale proč to tedy začíná malým písmenem?

Monstradamus

A to ještě, alespoň podle mého názoru, není to nejpodivnější, co nás tu obklopuje.

Romeo-y-Cohiba

Byl bys tak laskav a neplet se do cizího rozhovoru?

Monstradamus

Promiňte. Netušil jsem, že je cizí.

Isolda

A kde jsi byl ty, Romeo?

Romeo-y-Cohiba

Zatím jsem nevytáh paty.

Isolda

A proč?

Romeo-y-Cohiba

Já bych řek, že je to všechno nějaká past.

Isolda

Taky si myslím, že je to past. Jenže do té už nás stejně chytili. A pokoj, kde sedíš, je její částí stejně jako to, co je za dveřmi.

Romeo-y-Cohiba

To je fakt. Musím vyrazit na průzkum. Třeba se dostanu až k těm tvejm fontánám.

Isolda

Počkej, Romeo. Venku už je tma. Půjdeš zítra. Radši mi vykládej, jak vypadáš? Tak, jak říkala Ariadna?

Romeo-y-Cohiba

Já teda nechápu, proč jste se všichni rozhodli, že jsem se jí zdál zrovna já! Všechno, co mám s tím snem společnýho, jsou kníry a tetování. S tetováním už jsme si to vysvětlili. Takže zbejvaj kníry. Ale to je stejný jako někoho identifikovat podle barvy kravaty.

Isolda

A máš opravdu pleš?

Romeo-y-Cohiba

Já nemám pleš, já jsem ostříhanej dohola. Což je velké rozdíl. Plešatí se z beznaděje, kdežto když se necháš ostříhat dohola, tak je to výraz sebeúcty. I když zdálky se může zdát, že je to to samý. No a to znamínko u nosu mám úplně maličký, skoro není vidět. A kdo taky nemá na tváři nějakou pihu?

IsoldA

Jsi hezký?

Romeo-y-Cohiba

Co je to hezkej?

IsoldA

No to je muž, na kterého je příjemné se dívat.

Romeo-y-Cohiba

A komu to jako má bejt příjemný? Pokud jde vo mě, tak já si už dávno zvyk. No a když jde vo jiný lidi, taky bych řek, že záleží na okolnostech. V každým případě tě můžu ujistit, že po mým boku se teda bát nemusíš.

IsoldA

Jak to myslíš? Jako že se neleknu tebe? Nebos měl na mysli, že s tebou se nemusím bát vůbec ničeho?

Nutscracker

Chce říct, že po jeho boku se nebudeš bát ani jeho.

HELMA HRŮZY

Romeo-y-Cohiba

Proboha nechte nás chvílku na pokoji. A moh bych se něco dovědět taky já vo tobě, Izoldo?

IsoldA

Co například?

Romeo-y-Cohiba

No... Máš ráda poezii?

IsoldA

Občas.

Romeo-y-Cohiba

A kdo je tvůj oblíbenej básník?

IsoldA

Caroline Kennedyová.

Romeo-y-Cohiba

A co napsala?

IsoldA

„Oblíbené básně Jacqueline Kennedyové-Onassisové.“

Romeo-y-Cohiba

Jak vlastně vypadáš?

IsoldA

A jak bys chtěl, abych vypadala?

Romeo-y-Cohiba

Já bych potřeboval vědět, jak vypadáš doopravdy.

IsoldA

Jsem střední postavy. Mám tmavé vlasy. Zelené oči. Říká se, že jsem hezká.

Romeo-y-Cohiba

A můžeš mi to popsat tak, abych si to dokázal představit?

IsoldA

Říká se... Ale to je až trapné, vykládat něco takového.

Romeo-y-Cohiba

Co se říká?

IsoldA

Jednou mě kdosi srovnával s obálkou časopisu The New Yorker, kde byla vyobrazená Monika Lewinská v podobě Mony Lisy. Jedině že já vypadám pětkrát mladší.

Romeo-y-Cohiba

Takže jsi podobná Monice Lewinský?

IsoldA

Ne, to vůbec ne.

Romeo-y-Cohiba

Tak Moně Lise?

IsoldA

Tě ani trošičku. Asi to zní hloupě.

Romeo-y-Cohiba

Zní to normálně, akorát, že tomu ňák nerozumím.

Monstradamus

Já ti to vysvětlím. V Monice Lewinské není nic záhadného, kdežto v Moně Lise není nic sexuálního. Když si ale představíš mihotavě zářné tajemství Giocondy, které splynulo s pozemskou smyslností Moniky Lewinské, a k tomu přidáš kouzlo raného mládí, máš před sebou Izoldu. Už tomu rozumíš?

Romeo-y-Cohiba

Pokolikátý ti mám vykládat, abys nestrkal nos do cizích věcí, Nabuchodonozore.

Monstradamus

Já nejsem Nabuchodonozor.

Romeo-y-Cohiba

To je jedno, stejně ten frňák do cizích věcí nestrkej. Řek bych, že ses chtěl najíst. Tak jez.

HELMA HRŮZY

Monstradamus

Už jsem po jídle.

Romeo-y-Cohiba

No tak se napij. Pořád se do nás někdo montuje, Izoldo.

Isolda

Už je pozdě. Půjdeme spát.

Romeo-y-Cohiba

Oukej. A nashle zejtra, pokud' někdy zejtra bude.

Isolda

Doufejme. Ještě něco jsem ti zapomněla říct. Mám cop.

Ariadna

Já bych řekla, že je to láska.

Monstradamus

Ta jména zavazují. Představ si, že by ses jmenovala Romeo. Co by ti pak zbývalo?

VIKTOR PELEVIN

Organizm (-:

Sebrat balíček šprcek a jít se porozhlédnout po Julii.

Nutscracker

Nebo se chopit plynové pistole a jít se porozhlédnout po svém Shakespearovi.

Romeo-y-Cohiba

Nemohli byste laskavě držet huby?

Nutscracker

Ty jsi ještě tady, Romeo? My si mysleli, že už spíš...

Monstradamus

Ariadno! Jestli se ti bude zdát o tom bronzovém hříbu, tak se pokus zjistit, co má za lubem.

:))

Monstradamus
Už ses probudila, Ariadno?

Ariadna
A kde jsou ostatní?

Monstradamus
Nevím, asi spí.

Ariadna
Asi.

Mostradamus
Tak vykládej.

Ariadna

Bylo to něco jako přednáška. Seděla jsem v posluchárně jakési vysoké školy - soudě podle spousty přístrojů podél zdí asi technické. Co to bylo za přístroje, to nevím, ale některé měly obrazovku jako televizor, kdežto jiné vypadaly jako váhy se spoustou všelijakých pružinek a protizávaží. Jinak to byl amfiteátr, který postupně klesal dolů k tabuli, u níž stál ten skřet, co jsem s ním mluvila u fontány. Kromě nás dvou tam nebyl nikdo. Přes celou tu tabuli kdosi namaloval složité schéma jakéhosi zařízení.

Monstradamus

A pamatuješ si, co bylo předtím? Jak ses tam dostala?

Ariadna

Ne. Skřet na mě zamával jako na starou známou a prohlásil, že od jisté doby je jim známo naše přání pochopit, co má jejich pán za lubem. A tomu také bude věnována následující přednáška, dodal pak. Vše, co se odehrávalo dál, mi připadalo naprosto samozřejmé, nevyžadující další otázky. Přestože jinak bylo všude kolem hodně podiv-

HELMA HRŮZY

ného. Například to schéma nebylo na tabuli nakreslené, ale vyvedené v podobě rytiny. To jsem pochopila, když se skřet rozhodl, že něco v nákresu opraví, vzal do ruky rydlo a začal z tabule oddělovat dlouhé plastické hobliny, po nichž na ní zůstávaly světlé čáry.

Monstradamus

A co bylo na tom schématu?

Ariadna

Asteriskův rozum.

Monstradamus

Rozum?

Ariadna

Ano. To schéma se jmenovalo „helma hrůzy“, bylo to velkými písmeny napsáno nahoře na tabuli. Skřet ale několikrát velmi naléhavě opakoval, že to není ani pokrývka hlavy, ani technické zařízení, nýbrž právě rozum, i když podle všech vnějších známek to byl technický výkres

nějakého stroje. A vnější schránka toho stroje vypadala jako helma. Přesně stejná helma pak stála na demonstračním stolku - byla to starobylá bronzová přilbice s děrovaným hledím ohýbajícím se dovnitř.

Monstradamus

Co znamená to „ohýbající se dovnitř“?

Ariadna

Jeho spodní část skutečně pronikala do nitra helmy, zřejmě štěrbinou uprostřed tváře. Pak tam byly jakési boční destičky a všechno to bylo velice starobylé, stářím celé zezelenalé. Vypadalo to jako helma římského gladiátora - takový bronzový klobouk s hledím. Jenže to mělo ještě rohy. Ty vystupovaly z horní části přilby a táhly se dozadu. To jsem viděla už na náměstí, když tudy procházel Asterisk, jedině že jeho helma byla větší a složitější, se spoustou všelijakých drátů a trubiček. Skřet řekl, že tohle je jen zjednodušený model. To, co říkal dál, bylo velmi neobvyklé.

HELMA HRŮZY

Monstradamus

Můžeš mi to převyprávět?

Ariadna

Vzpomínám si, že helma hrůzy se skládala z několika hlavních částí a z mnoha součástek pomocných. Ty součástky měly velmi podivné názvy - frontální sak, mříž teď, separační labyrint, rohy hojnosti, Tarkovského zrcadlo a tak dále. Největší částí byla mřížka teď-frontální sak. Skládala se ze dvou podčástí, které občas splynuly v jeden celek. Vnější část, tedy sak, vypadala jako děrované hledí, kdežto vnitřní, ta mříž, dělila helmu na horní a dolní prostor, takže hlavu, ani tu sebemenší, byste do toho nedostali. Skřet řekl, že mříž teď odděluje minulost od současnosti, protože to, čemu říkáme „teď“, je uloženo právě v ní. Proto ten název. Minulost je uložena v horní části přílby, kdežto budoucnost v dolní.

Monstradamus

To je poněkud nelogické. Není to náhodou obráceně?

Ariadna

Ne, to si pamatuji přesně. Pak mi skřet začal vysvětlovat, jak helma funguje. Upozornil mě, že nejdřív je třeba pochopit podstatu a teprve pak se zabývat detaily. Funkční cyklus helmy nemá žádný počátek, proto se dá vysvětlovat od jakékoli fáze. Představ si, řekl skřet, že na tvou tvář dopadne jemný přísvit letního dne. Stejně tak se frontální sak zahřívá pod vlivem proudu vjemů, které do něj dopadají, a toto teplo předává dál, na mříž teď. Mříž působí na minulost uloženou v horní části přílby, ta přechází do mlžného stavu a pod tlakem okolností vstupuje do rohů hojnosti. Rohy hojnosti vystupují z čelní části přílby, táhnou se po jejím oblém povrchu dozadu, a tam se splétají v týlní cop, který klesá až k dolnímu okraji. Tam, pod mříží teď, se nalézá sféra budoucnosti, kam vystřelují bubliny naděje, rodící se v týlním copu. Tyto bubliny stoupají, na mříži teď pukají a vytvářejí tlak okolností, který vede k tomu, že v separačním labyrintu vzniká proud vjemů. No a proud vjemů se štěpí o frontální sak, nahřívá mříž teď a obnovuje energii celého cyklu. Teplo, jehož vznik popisoval slovesem „nahřívát“, ovšem není stejné, jaké

vzniká třeba z ohně, spíš takové, co se rodí z lásky. Řekl mi také, že prostě využívá analogie s věcmi, které dobře znám, abych si celý proces dokázala představit. Přesně stejně je to s proudem vjemů, který nikam neplyne, bubliny naděje nejsou tak docela bubliny a tak dále.

Monstradamus

Že bych pochopil, tím se tedy pochlubit nemůžu.

Ariadna

Já zpočátku taky ničemu nerozuměla, a to mi skřet nařídil, abych kladla otázky. Nevěděla jsem, kde začít, protože nesrozumitelné to pro mě bylo všechno stejně. Ale poslední, o čem vykládal, byly ty bubliny naděje. Zeptala jsem se, proč se jim tak říká. Trochu jsem ho tím zaskočila, protože zmateně odpověděl, že to je oficiální, možná dokonce slavnostní název jevu. Ve skutečnosti to vůbec nemusí být naděje, mnohem častěji jsou to obavy, nepokoj, podezření a nenávist, všelijaké drobnosti - prostě jakékoli sousto, které zrovna tupě a navykle přežíváme... Tady najednou sám sebe zarazil, provinile se